

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Językoznawstwo ogólne (Wykład), PG_00145136						
Kierunek studiów	Sławistyka (O)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2025/2026		
Poziom kształcenia	I stopnia - licencjackie		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć z obszarów nauk humanistycznych lub nauk społecznych		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	1		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	1		Liczba punktów ECTS		2.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki		Forma zaliczenia		egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Studiów Klasycznych i Sławistyki -> Zakład Sławistyki i Studiów Bałkańskich						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr hab. Artur Bracki				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		2.0		18.0	50
Cel przedmiotu	Zapoznanie studentów z historią badań nad językiem i podstawowymi zagadnieniami, poruszanymi w obrębie badań lingwistycznych. Wskazanie tematów badawczych. Zainteresowanie studentów językoznawstwem jako nauką stale rozwijającą się, tworzącą nowe metodologie, ale jednocześnie ukazanie tematów klasycznych, podejmowanych w ramach filologii. Zwrócenie uwagi na jego historię, podziały i przedmiot badań, zróżnicowanie języka i jego funkcje w obrębie danej społeczności lub narodowości oraz zagadnienia związane z pograniczami różnego typu. Kształcenie umiejętności analizy i poznawanie warsztatu językoznawcy.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Effekt kierunkowy	Effekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[SLAWL3_U01] Student potrafi – w języku polskim lub jednym z języków południowosłowiańskich (serbskim lub chorwackim) – wyszukiwać, selekcjonować, analizować i interpretować informacje z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.	Student posiada umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie problemów w zakresie językoznawstwa ogólnego (K_U01); potrafi sformułować wypowiedź ustną w zakresie językoznawstwa w języku polskim (K_U06).	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[SLAWL3_W01] W zaawansowanym stopniu zna fakty, teorie i metody z zakresu literaturoznawstwa, językoznawstwa, nauk o kulturze i religii oraz nauki o sztuce zorientowane na komunikację w języku polskim, w jednym z języków południowosłowiańskich (serbskim lub chorwackim) oraz języku wschodniosłowiańskim (rosyjskim lub ukraińskim).	Student ma wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej w zakresie językoznawstwa (K_W01); zna terminologię językoznawczą (K_W01); identyfikuje główne teorie i ustalenia szkół badawczych w zakresie językoznawstwa (K_W05); ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń (K_W04).	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
	[SLAWL3_U06] Student potrafi porozumiewać się w języku polskim, jednym z języków południowosłowiańskich (serbskim lub chorwackim) – wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne – ze specjalistami w zakresie językoznawstwa, literaturoznawstwa, nauk o kulturze i religii oraz nauki o sztuce.	Student ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń (K_W04).	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[SLAWL3_K01] Student jest świadomy stopnia osiągniętej wiedzy na temat Europy Południowo-Wschodniej oraz jej języków, a także potrafi tę wiedzę krytycznie ocenić.	Student: - rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i rozwoju zawodowego w zakresie językoznawstwa (K_K01); - ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń (K_W04).	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[SLAWL3_W05] Student identyfikuje główne teorie i ustalenia szkół badawczych w zakresie językoznawstwa.	Student: - ma wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej w zakresie językoznawstwa (K_W01); zna terminologię językoznawczą (K_W01); identyfikuje główne teorie i ustalenia szkół badawczych w zakresie językoznawstwa (K_W05).	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
	[SLAWL3_W04] Student zna i rozumie metody badań i analizy językoznawczej w odniesieniu do języków południowosłowiańskich.	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności (K_K01)	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
Treści przedmiotu	Historia językoznawstwa (Badania języka w starożytności: Mezopotamia, Chiny, Indie, Grecja, Rzym. Arabowie. Czasy odrodzenia i oświecenia). Początki językoznawstwa jako samodzielnej dyscypliny. Młodogramatycy. Badania języków narodowych w diachronii i synchronii. Strukturalizm. Pochodzenie języka i przesunięcia w jego funkcjonowaniu. Pojęcie znaku językowego i klasyfikacje znaków. Lingwistyka jako odrębna dyscyplina naukowa, współpracująca z innymi naukami (tzw. trójkąt Furdala). Podziały w obrębie dyscypliny. Różnicowanie wewnętrzne języka. Języki na pograniczach. Współczesne językoznawstwo słowiańskie: problematyka badawcza, nowe metodologie badawcze, naukowcy. Niektóre zagadnienia teorii pisma.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak		

Sposoby i kryteria oceniania osiąganych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	Aktywna obecność na zajęciach	80.0%	30.0%
	Egzamin ustny po pierwszym semestrze nauki	51.0%	70.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	A.1. Wykorzystywana podczas wykładu: D. Diringer, Alfabet, Warszawa 1992. A. Furdal, Językoznawstwo otwarte, Wrocław 2004. R. Grzegorzczkowa, Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2007. M. Ivić, Kierunki w lingwistyce, Wrocław 1975. E. Łuczyński, J. Maćkiewicz, Językoznawstwo ogólne. Wybrane zagadnienia, Gdańsk 1999. T. Milewski, Językoznawstwo, Warszawa 1979. F. de Saussure, Kurs językoznawstwa ogólnego, Warszawa 2002. różne teksty Anny Wierzbickiej (na przykład: A. Wierzbicka, Język umysł kultura. Red. J. Bartmiński, Warszawa 1999; Wierzbicka, O języku dla wszystkich, Warszawa 1965). Oprócz literatury obowiązkowej, studenci na każdym wykładzie zapoznają się z pozycjami, wykorzystanymi na wykładzie, a niewchodzącymi w skład literatury obowiązkowej (mogą dodatkowo spisać ich adresy bibliograficzne). Teksty te mogą być wykorzystane jako literatura dodatkowa, poszerzająca ich wiedzę lub omawiana przez studenta przy egzaminie.	
	Uzupełniająca lista lektur	Encyklopedia języka polskiego, Warszawa 2002. Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, Wrocław 1993. I. Grek-Pabisowa, Staroobrzędowcy. Szkice z historii, języka i obyczajów, Warszawa 1999. A. Hofman-Pianka, Socjolingwistyczne aspekty współczesnego języka bośniackiego, Kraków 2000. Językoznawstwo strukturalne. Wybór tekstów. Red. H. Kurkowska i A. Weinsberg. Warszawa 1979. Języki indoeuropejskie. Tom 1-2. Pod red. L. Bednarczuka, Warszawa 1986-1988. F. Majewicz, Języki świata i ich klasyfikowanie, Warszawa 1989. T. Lehr-Splawiński, W. Kuraszkiewicz, F. Sławski, Przegląd i charakterystyka języków słowiańskich. A. Spagińska Pruszak, Sytuacja językowa w byłej Jugosławii, Gdańsk 1997. B. Żytko, Semiotyka kultury, Gdańsk 2010. B. Literatura uzupełniająca (do wyboru). J. Aitchinson, Ssak, który mówi, Warszawa 1991. taż, Ziarna mowy, Warszawa 2002; Językoznawstwo kognitywne. Wybór tekstów, pod red. W. Kubińskiego, R. Kalisza, E. Modrzejewskiej, Gdańsk 1998. Języki indoeuropejskie, t. 1-2., Warszawa 1988. M. Malec, Imię w polskiej antroponimii i kulturze, Kraków 2001. H., M. Tortosa, Polityka językowa a języki mniejszości. Od wieży Babel do daru języków. Warszawa 1986. Kaszubszczyzna. Kaszebizna. Najnowsze dzieje języków słowiańskich. Red. E. Breza, Opole 2001. Lyons, Chomsky, Warszawa 1975. B. Malmberg, Nowe drogi w językoznawstwie, Warszawa 1969. L. Moszyński, Wstęp dofilologii słowiańskiej, Warszawa 1984. F. de Saussure, Kurs językoznawstwa ogólnego, Warszawa 1961 (2002). B. Szymańska, Co to jest strukturalizm, Wrocław 1980. E. Tabakowska, Gramatyka i obrazowanie. Wprowadzenie do językoznawstwa kognitywnego, Kraków 1995. B. i D. Żytkowie, Bachtin i de Sausurre, [w:] Wokół struktury słowa. t. II. Red. A. Pstyga, Gdańsk 2005. B. Żytko, Michaił Bachtin, Gdańsk 1994.	
	Adresy eZasobów		
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania			
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.